

Det er der nu sat en stopper for, og det synes jeg er noget konkret, som er med til at udhule landdistrikternes, landsbyernes, egnscentrenes, ja også de lidt større byers grundlag, at man vil koncentrere kræfternes frie spil om at have udviklingen på detailhandelsområdet i de 20-25 største byer i Danmark.

Det er et konkret eksempel, og det er noget, vi skal have fat i, og det håber jeg bliver tilfældet i den kommende samling, når denne her forestilling har kørt over scenen.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Jeg vil gerne rose ministeren, og det er ikke noget, jeg plager ministeren med i tide og utide, men det er faktisk ment alvorligt, for ministeren var umådelig imødekommende. Men det må have været en ghost writer, der har lavet den landsplanredegørelse, vi diskuterer, for jeg kan ikke tro, at det er den samme minister, der står for udformningen af den.

Jeg vil også gerne rose ministerens åbne stil med hensyn til, at det, man netop lægger op til, når man vil lave landsplanredegørelsen så radikalt om, som man vil nu, er at høre befolkningen én gang til, for det er der jo umådelig enighed om i denne sal, og det er jeg glad for, for det må jeg jo tage som et tegn på, at regeringen gerne vil stemme for dagsordenen, for vi er jo helt enige. Den må kunne samle bred opbakning, for jeg kan ikke se, hvad forskellen skulle være.

Så siger ministeren: Det er da drilleri, det her!

Næh, vi er såmænd bare nogle folketingsmedlemmer, der gerne vil tage et medansvar. Og vi vil gerne fra Folketingets side sende et signal om, at det ikke kun er ministeren, der mener noget andet end det, han skrev, men at hele Folketinget mener det og står bag det, ligesom da vi havde landdistriktsdebatten.

Her er vi enige i, at 1,2 millioner af Danmarks befolkning ikke skal holdes udenfor, og jeg forventer da også, at SF, der var så aktivt medspilende, sidst vil have en landdistriktsdiskussion, også er med på banen her. Alt andet vil overraske mig meget.

Så jeg tror, at i bund og grund er vi enige, og hvis der er nogen, der lider af forfængelighed eller noget i den retning, må det være ministeren, der ikke gerne vil have, at Folketinget slutter op om den linje, han har lagt i sin tale.

Så lad os da endelig sørge for at stemme det igennem i enighed. Vi har ikke behov for noget fnidderfnadder om det. Og jeg er helt enig med

ministeren i, at vi skal diskutere, hvad substansen i det er, og hvordan vi kan gøre tingene bedre, og det skal jeg komme tilbage til i min ordførertale.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Selve indholdet i landsplanredegørelsen vil jeg tage op i min ordførertale.

Det, jeg vil sige nogle ord om til vores kære miljøminister – og det mener jeg – er, at det er et utroligt fremskridt i den procedure, der er omkring denne landsplanredegørelse, at den er sendt ud til høring. Det er et vigtigt fremskridt. Det blev i øvrigt også understreget i dagsordenen, at det skal fastholdes, og det er ministerens initiativ, at det har været sådan og er endt sådan. Så langt, så godt.

Det, der så er det reelle, er det forslag til landsplanredegørelse, som Miljøudvalget har fået oversendt. Og vi har fået utallige hørings svar oversendt, og det vil sige, at der har været en utrolig åbenhed, og Miljøudvalget og Folketingets medlemmer, som er repræsenterede deri, er godt orienterede om, hvad der rører sig i debatten om »Forslag til landsplanredegørelse«, og i dag er det så fulgt op af det, der efter min opfattelse bør være en fast procedure.

Jeg ærgrer mig over, at det ikke er mig selv, der har fået den geniale idé at rejse denne forespørgselsdebat, men jeg vil gerne kvittere for, at det er gjort, og jeg vil også gerne kvittere for den retning, den har, idet den efter min opfattelse peger på en af de helt store svagheder – og det har ministeren jo også erkendt – nemlig med hensyn til, hvordan man skal forholde sig til udviklingen i landsbyer og landdistrikterne.

Men det, der så er tilfældet i dag, er, at nu har vi fået høringssvarene og har læst dem, og så har Folketinget i dag mulighed for at forholde sig til forslaget. Og det synes jeg er en god måde at gøre det på fremover, og derfor vil jeg opfordre ministeren til at tage det som det, det er, og det er jo, at der i det dagsordensforslag, der foreligger, er en afstandstandtagen fra forslaget til landsplanredegørelse, som det ligger her, og en beslutning om, hvad man skal gøre fremover.

Og dér vil jeg sige, at det, der er konsekvensen af det her, jo netop er det, som ministeren selv har indført på energiområdet, nemlig at udsende forslag om en energifremtid, hvor forskellige udviklinger er beskrevet: én, hvor vi overhovedet ikke griber ind, og én, hvor vi griber meget ind.